

[Aage Fogh.]

at vi snarest overvejer, om vi ikke burde fritage vort erhvervsliv og også vore toldere for dette arbejde.

Må jeg derefter sige et par ord om skatterne her og i fællesmarkedet. Det er blevet sagt nogle gange eller i hvert fald mere eller mindre antydnet, at vi måtte have denne omlægning, fordi vi nu stod over for at skulle ind i fællesmarkedet. Jeg har efterlyst og efterlyst oplysning om, hvordan det ligger med denne beskatning i fællesmarkedet og andre lande, hvor stor en part af indkomsten man tager hjem i form af indirekte skatter i de andre lande. Jeg fik intet svar på det, og jeg kunne heller ikke få det i vort sekretariat, hvad jeg beklager. Jeg synes i og for sig, at når vi går til en så voldsom omlægning, som der her er tale om, burde folketingets medlemmer direkte have kunnet få at vide, hvordan det er i andre lande.

Jeg har selv skaffet de ønskede oplysninger, og jeg spørger nu den højtærede minister: er det rigtigt, at Sverige i 1960 tog 35 pct. af sine indtægter i indirekte skatter, er det rigtigt, at England tog 35 pct., Vesttyskland 38 pct., Norge 40 pct. og Danmark 42 pct.? Er det rigtigt, at de skattelove, vi nu har gennemført med letelse både i ejendomsskatterne og den personlige beskatning, men forøgelse af den indirekte beskatning, vil betyde, at den danske stat kommer op på at tage 60-66 pct. af sine indtægter ad indirekte vej? Hvis det er rigtigt, spørger jeg videre: er Danmarks økonomiske situation i virkeligheden sådan, at det er nødvendigt, at vi skal ud på den glidebane? Jeg ved meget vel, at man kan henvise til, at Finland, Frankrig og Italien har været oppe på lignende højder, men jeg ved også, at det var i en periode, da mønten i de 3 lande var i forfald, og den er opskrevet siden da. Jeg håber, vi kan vende tilbage til en lidt mere fornuftig form for udskrivning af skat, og skal nøjes med at stille disse spørgsmål til den højtærede minister. Jeg har stillet dem tidligere, men da fik jeg ingen svar på dem.

Dernæst vil jeg gerne sige nogle ord om statsrevisorernes opgaver. De ved jo alle, at jeg har taget en lidt anden stilling end mine 3 kolleger. Det var ikke, fordi mine 3 kolleger og jeg var uenige om de proble-

mer, jeg rejste, men fordi vi var uenige om, hvorvidt det tilkom statsrevisorerne at rejse dem.

Det første problem, jeg mener vi som statsrevisorer skulle have taget os af, var spørgsmålet om universitetets jordbesiddelse. På side 376-77 i statsregnskabet står der, at staten, universitetet, ejer jord ved Roskilde, der er vurderet til 400.000 kr. Jeg ønsker at stille 4 spørgsmål: hvortil skal arealerne, der er ansat til 400.000 kr., benyttes i fremtiden? Hvortil bliver de benyttet nu? Hvor stor en leje får universitetet? Og for det fjerde: har Roskilde by ikke ønsket at købe denne jord? Mine kolleger mente ikke, det var spørgsmål, vi kunne rejse; det måtte overlades til mig at rejse dem selv, og det har jeg nu gjort her.

Jeg har valgt denne form, og jeg kan efter at have undersøgt det meget nøje meddele, at det ligger sådan, at universitetet gennem sine jordbesiddelser fuldkommen bremser Roskildes udvikling med det resultat, at Roskilde i sommer har købt bagland, 100 tdr. land, betalt med 20.000 kr. pr. td. land. Der er ikke betalt kapitalvindingskat, for den højtærede finansminister fandt jo ikke anledning til at foreslå denne beskatning skærpet. Dette par millioner er altså givet til et par gårdejere, der stikker dem i lommen ubeskattet, og Roskilde kommune må betale. Det er et skoleeksempel på dårligt samarbejde og samspil mellem staten og en kommune, i dette tilfælde Roskilde.

Men den spøg går videre gennem et ualmindelig dårligt samarbejde mellem kommunerne. Københavns kommune ejer 200 eller i alt fald mindst 150 tdr. land i Roskilde, der, skønt egnet til udstykning, ikke benyttes, fordi Københavns kommune hellere vil have en lille herregård liggende dernede. Roskilde kommune er henvist til at købe baglandet. Roskilde kommune hævner sig ved at købe jord i Himmelev kommune, jord, som bruges til at dyrke byg på. 33 ha af det bedst egnede areal udstykkes ikke. Hvorfor? Ganske simpelt fordi det ligger i Himmelev, og Roskilde vil ikke se sine gode skatteydere anbragt uden for kommunens grænser. Til gengæld sælges grunde, der ligger ikke 100 m derfra, og som er betalt med 110.000 kr. pr. td.